

Transparentnost Srbija
Transparency Serbia

Transparentnost Srbija

pregled aktivnosti za period
17. - 23. februar 2018. godine

Bilten broj 8/2018

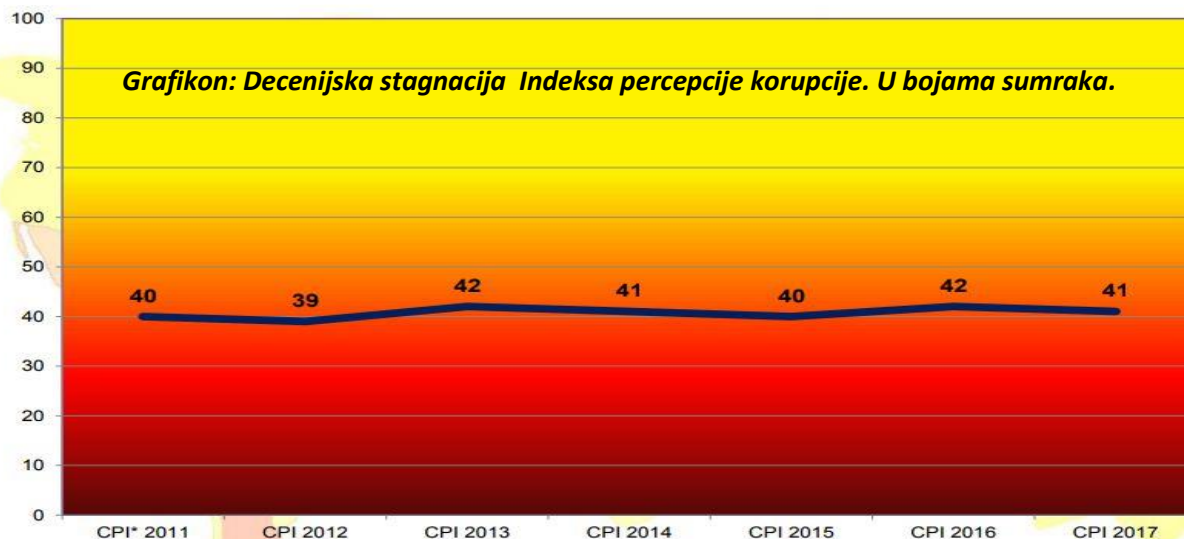
Sadržaj:

Aktivnosti	2
Pod lupom	3
Kontrola oglašavanja	3
Savet Univerziteta ne želi da reaguje, Agencija 20 dana čeka prijem dostavnice	4
Sastanci u Vladi - kako se zakazuju i ko za njih zna	5
Zabrana predizbornog spota - poštovanje zakona ili stvaranje privida	6
Konferencije	8
CPI 2017: Decenija bez napretka	8
Antikorupcijsko savetovalište ALAC	10
Izgradnja	10
Vodovod	10
Mediji	11
Udruženja napustila javnu raspravu o izmenama Ustava	11

Aktivnosti

Predstavili smo Indeks percepcije korupcije, najznačajnije globalno rangiranje, koje svake godine objavljuje organizacija Transparency International, čijoj mreži pripadamo. Srbija stagnira već celu deceniju, a o tome detaljnije u Biltenu, u rubrici "Konferencije".

Programski direktor TS Nemanja Nenadić učestvovao je na javnom slušanju o radnoj verziji amandmana na Ustav Srbije koje su organizovali Društvo sudija Srbije i Udruženje tužilaca i zamenika javnih tužilaca Srbije u saradnji s Komitetom pravnika za ljudska prava.

Naše Antikorupcijsko savetovalište (ALAC) imalo je 20 novih slučajeva tokom prošle nedelje - 10 na osnovu telefonskih poziva na besplatni broj 0800 081 081, i 10 na osnovu informacija dobijenih na mejlove ts@transparentnost.org.rs i savetovaliste@transparentnost.org.rs, poštom, kroz poruke na našoj FB stranici ili na osnovu informacija pronađenih na internetu i u pres klipingu. U biltenu predstavljamo dva slučaja iz prakse Savetovališta.

Na Fejsbuku smo u protekloj sedmici objavili 11 komentara, linkova i drugih informacija u vezi sa antikorupcijskim temama, a na našem sajtu 14 tekstova, saopštenja, izveštaja i drugih dokumenata. Među njima je i [pregled naših aktivnosti](#) u 2017. godini, na engleskom jeziku. U medijima je u prošloj nedelji objavljeno 86 vesti ili priloga o aktivnostima naše organizacije, odnosno vesti u kojoj je citiran stav predstavnika TS.

Prenosimo izbor tekstova koje smo objavili u prethodnoj sedmici:

Pod lupom

Kontrola oglašavanja

23. februar 2018.

Kratka [vest](#) da će Agencija za borbu protiv korupcije „u okviru aktivnosti kontrole finansiranja izbornih aktivnosti političkih subjekata“ vršiti „kontrolu o pruženim uslugama oglašavanja političkih subjekata koji imaju proglašene izborne liste za izbor odbornika Skupštine grada Beograda koji su raspisani za 4. mart 2018. godine“ zanimljiva je na više načina. Pitanje koje se nameće je pobuda za objavljivanje ovakve informacije. Naime, Agencija je ovlašćena da kontroliše finansiranje učesnika u kampanji. Glavni trošak kampanje je upravo oglašavanje u medijima. Zbog toga nema ničeg logičnijeg od toga da se ovaj trošak kontroliše, pa se čini da bi ovakva objava bila bespotrebna.

Međutim, dosadašnje iskustvo pokazuje da Agencija nije organizovala praćenje ove vrste rashoda dok izborna kampanja traje, već je vršila naknadnu kontrolu, uglavnom se oslanjajući na podatke dobijene iz monitoringa Regulatornog tela za elektronske medije, a tek izuzetno prikupljanjem dodatnih podataka. Da li će sada biti drugačije? U stvari, ne znamo. Vest da će Agencija „vršiti kontrolu“ jednako može da se tumači da će Agencija to raditi naknadno, poređenjem izveštaja o finansiranju kampanje sa drugim izvorima, kao i da će Agencija početi da traži podatke o emitovanju i o plaćenim oglasima od medija dok kampanja još uvek traje.

Nema sumnje da je kontrola dok izbori traju potrebna. Još potrebnije bi bilo da Agencija ukaže na slučajeve mogućeg kršenja zakona u vezi sa oglašavanjem dok se još nešto može ispraviti. To bi, na primer, bile situacije kada se uoči da mediji od jedne stranke traže da plati sve avansno, a drugoj dopuštaju da plati nakon okončane kampanje, kao i one kada medij bez naknade prenosi predizborne skupove ali samo nekih političkih subjekata. Potreba za uključenjem Agencije je utoliko veća zato što REM ne vrši svoj deo posla, makar ako je suditi po onome što je ovaj regulator objavio nakon izbora 2017 i po onome što nije objavio godinu dana ranije. Čak i kada je REM vršio monitoring medija, predmet njihovog razmatranja ni tada nije bilo poštovanje obaveze medija da omoguće oglašavanje pod istim finansijskim uslovima, niti je uopšte prikupljao podatak o cenama oglašavanja.

Podatke o cenama oglasa, Transparentnost Srbija je predstavljala i javnosti i Agenciji za borbu protiv korupcije (još od 2004), ukazujući na veoma čest nesklad sa prijavljenim troškovima kampanje

Savet Univerziteta ne želi da reaguje, Agencija 20 dana čeka prijem dostavnice

20. februar 2018.

Dosta pažnje u medijima je izazvala odluka Saveta Univerziteta u Kragujevcu da ne razmatra predlog Agencije za borbu protiv korupcije za smenjivanje rektora Arsenijevića. Savet se pozvao na to da odluka direktora Agencije nije konačna, da postoji pravo na žalbu, da potom može i da podnese tužbu Upravnom sudu. Kod ovakvog rezonovanja, Saveta univerziteta je demonstrirao odsustvo volje da se suštinski bavi temom, a nije, kako bi se moglo činiti na prvi pogled njegovim članovima ili posmatraču sa strane, zaštitio pretpostavku nevinosti rektora.

Naime, Agencija, bilo da je reč o odluci direktora ili o drugostepenoj odluci Odbora, donosi preporuke, a ne akte kojima se rešava o pravu pojedinca. Samim tim, nema prepreke da Savet univerziteta ili bilo koje drugo telo, ne čekajući konačnu odluku Agencije, samo razmotri da li je funkcioner prekršio pravila ili povredio moralne norme i da li bi ga zbog toga trebalo razrešiti. Pored toga, za Savet univerziteta i donošenje odluke o razrešenju mogu biti od značaja i neki drugi razlozi a ne samo pitanje eventualnog sukoba interesa javnog funkcionera o čemu se prevashodno stara Agencija za borbu protiv korupcije.

Zakon o visokom obrazovanju u članu 64. propisuje da je organ poslovođenja univerziteta rektor.

Bliži uslovi, kao i način i postupak izbora i razrešenja, nadležnost i odgovornost organa uređuju se statutom visokoškolske ustanove.

[Statut kragujevačkog univerziteta](#) predviđa u članu 60 da su organi Univerziteta Savet, Rektor, Senat, veća i Studentski parlament. Prema članu 61, Savet je organ upravljanja, Rektor je organ poslovođenja, a Senat i veća Univerziteta su stručni organi. Savet, prema članu 65. donosi Statut Univerziteta na predlog Senata, bira i razrešava rektora i obavlja druge poslove.

Prema članu 71, **rektor i prorektor Univerziteta ne može biti lice** koje je pravnosnažnom presudom osuđeno za krivično delo protiv polne slobode, falsifikovanja javne isprave, koju izdaje visokoškolska ustanova ili primanja mita u obavljanju poslova u visokoškolskoj ustanovi, odnosno koje je pravosnažnom presudom osuđeno na kaznu zatvora za drugo krivično delo, kao ni lice **koje je prekršilo Kodeks profesionalne etike**.

Postupak za razrešenje Rektora pokreće Savet Univerziteta, po podnetom obrazloženom pisanom predlogu od strane najmanje 1/3 članova Saveta, na osnovu člana 83. Statuta.

Pitanja koja su predmet optužbi protiv rektora Arsenijevića, što u razmatranjima Agencije, što u medijskim napisima, **nesumnjivo potpadaju pod [Kodeks o akademskom integritetu i](#)**

[profesionalnoj etici](#), koji je Univerzitet doneo decembra 2016. To je razlog više da Savet univerziteta, ne čekajući odluku Agencije (ni konačnu ni nekonačnu), ispita odgovornost rektora.

Posebnu dimenziju ovom slučaju daje to što se nakon medijskih napisa i konferencije za štampu samog rektora, oglasila i Agencija. Prema [saopštenju Agencije objavljenom sredinom februara](#) o žalbi Nebojše Arsenijevića Odbor Agencije je odlučio na sednici održanoj 17.01.2018. godine. Odluka Odbora Agencije „upućena je Nebojši Arsenijeviću 25.01.2018. godine i čeka se prijem dostavnice kojom se potvrđuje da je dostavljanje izvršeno“. Agencija dalje saopštava da će po prijemu dokaza da je odluka Odbora lično uručena imenovanom, nadležnom organu-Savetu Univerziteta u Kragujevcu podneti inicijativu za razrešenje Nebojše Arsenijevića sa javne funkcije rektora Univerziteta u Kragujevcu.

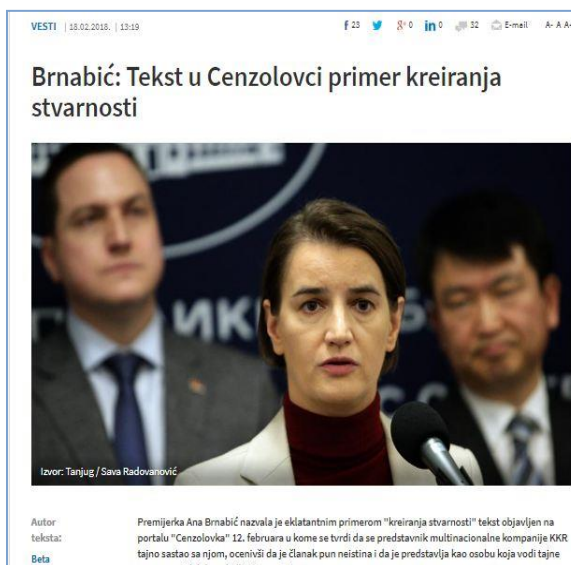
Drugim rečima, Agencija je nakon 20 dana čekanja da iz sat i po vožnje udaljenog Kragujevca stigne potvrda o prijemu dopisa saopštila da nastavlja sa čekanjem, kao da je reč o potpuno normalnim okolnostima, a ne o očiglednoj opstrukciji njene odluke. U tom smislu, valja podsetiti na to da je Agencija ovlašćena, na osnovu člana 25. Zakona o Agenciji za borbu protiv korupcije da zahteva informacije od drugih organa i organizacija.

Između ostalog, to mogu biti Pošte Srbije, u vezi sa dostavljanjem pismena, ali i Univerzitet u Kragujevcu u vezi sa time da li je rektor boravio u prostorijama univerziteta, te najzad MUP u vezi sa time da li rektor i dalje boravi na adresi na koju mu je Agencija pisala.

Sastanci u Vladi - kako se zakazuju i ko za njih zna

19. februar 2018.

Želeći da demantuje tvrdnje iz jednog [novinarskog teksta](#) o sadržaju razgovora koji je vodila, premijerka je iznela nekoliko zanimljivih informacija koje su bile prethodno nepoznate.

Tako smo [saznali](#) da je sastanak o kome je reč u tekstu "odrжан u sredu, 7. februara u 13h u sali za sastanke u zgradi Vlade Srbije u Nemanjinoj 11, u kojoj predsednica Vlade redovno održava službene sastanke, a svi učesnici su, prema protokolu koji nalaže ulazak u svaku zgradu vlade bilo gde na svetu, morali da se prijave na prijavnici i ostave svoje podatke".

Takođe, "molbu za sastanak uputio je investitor, KKR grupe, preko kancelarije premijerke, a sastanak je prihvaćen zvanično i kao takav bio je upisan u premijerkin dnevni kalendar aktivnosti kome značajan broj ljudi ima pristup".

U saopštenju kabineta "se podseća da je KKR značajan investitor koji zapošljava oko 2.000 ljudi u Srbiji i da je tema sastanka bila investicija kompanije i zainteresovanost da proširi svoje poslovanje u Srbiji. Kompaniju KKR su predstavljale četiri osobe".

Šta je takođe vidljivo iz ovog saopštenja?

Prvo, da građani u stvari ne znaju sa kime se sve sastaje, i s kojim razlogom, premijerka (kao ni ministri, predsednik i drugi funkcioneri). O svojim susretima funkcioneri izdaju saopštenja, ali nema obaveze da to čine u svakom slučaju. Za ovaj susret se ne bi znalo da nije bilo teksta na koji je predsednica Vlade reagovala.

Drugo, saznanje jeste da možda postoje neki kriterijumi za to sa kime će se državni funkcioneri sastati, ali da oni nisu objavljeni, a verovatno ni formulisani u nekom dokumentu. Naime, iz ovog saopštenja se može zaključiti da će se vrh izvršne vlasti u Srbiji odazvati na molbu za sastanak koju uputi investitor koji zapošljava 2000 ljudi, ali ne i da li bi na isti način izašli u susret nekom poslodavcu koji zapošljava 1500, 700 ili samo 200.

Treće, uz dužno poštovanje prema željama investitora i dobroj volji premijerke za sastanak, nameće se pitanje zbog čega bi se investitor, pogotovo onaj koji već posluje u Srbiji pa mu nadležnosti pojedinih organa nisu nepoznate, sastajao sa premijerkom, umesto da svoje namere jednostavno realizuje kroz posebne institucije zadužene da pružaju pomoć investitorima i kroz procedure za koje često čujemo kako su dovele do velikog napretka na "doing business" listi.

Zabrana predizbornog spota - poštovanje zakona ili stvaranje privida

18. februar 2018.

Odluka REM da zabrani predizborni spot SNS za gradske izbore najverovatnije jeste u skladu sa Zakonom o oglašavanju.

Tamo se zaista kaže da oglasna poruka može da sadrži „lično dobro na osnovu kojeg se može utvrditi identitet lica“ jedino ako postoji prethodni pristanak. Jasno je da prethodni pristanak predvodnika dve opozicione liste (Đilas i Šapić) nije postojao da se nađu na spotu SNS. Međutim, nije jasno na osnovu čega je Regulatorno telo za elektronske medije tako nešto utvrdilo. (<https://goo.gl/VNRy5F>)

Naime, u odluci koja je objavljena na sajtu ovog tela nema ni traga o tome da je sproveden nekakav postupak u kojem bi se utvrđivalo da li postoji prethodno data saglasnost.

REM bi, pre nego što zabrani emitovanje morao da od SNS zatraži dokaz da su se Đilas i Šapić saglasili sa objavljivanjem njihovih fotografija, ili da takve potvrde dobije direktno od ove dvojice.

Odluka je zanimljiva zbog činjenice da REM očigledno već godinama ne vrši nadzor medijskih sadržaja, kad god to može škoditi interesima vlasti (npr. neobjavljivanje izveštaja o monitoringu 2016, "izveštaj" iz 2017. u kojem nema podataka koji su objavljivani od formiranja ove institucije, nepostupanje po predstavkama, kršenje sopstvenog Pravilnika..).

Zato je svaka situacija kada REM donese neku „politički osetljivu“ odluku, pa makar ona bila u skladu sa zakonom, signal da takva odluka na neki način odgovara onima koji imaju političku moć. Konkretno, taj interes bi se mogao ogledati u nalaženju dokaza da postoji nezavisni nadzor izborne kampanje. Iz istog razloga problematično je i postupanje RTS. Ako je javni servis imao dileme u pogledu dozvoljenosti spota, trebalo je da ih raščisti pre prvog emitovanja. Ovako je poruka upućena na nedopušteni način već nepovratno dospela do birača, a pri tom je dobila i dodatnu "reklamu" zbog zabrane.

Da li je u pitanju "sticaj okolnosti" ili unapred osmišljen plan, mogu da pokažu već naredni dani u kojima će se zabranjeni spot emitovati ili ne.

Naime, u međuvremenu su predstavnici vladajuće stranke saopštili da će "poštovati odluku" REM, a oba opoziciona kandidata, čije interese štite Zakon o oglašavanju i REM su se javno saglasila da se sporni spot emituje!

Kad je reč o primeni pravila o oglašavanju, REM je odluku po istom osnovu (pominjanje drugog lica bez pristanka) doneo i u kampanji 2017, kada je zabranjen spot kandidata Jeremića zbog poruke "Vuk a ne Vučić". Zbog već uspostavljene prakse u tom slučaju bilo je očigledno da i sadašnji spot SNS ne može biti u skladu sa pravilima. Kao što smo [ukazali](#) povodom jedne druge zabrane prošle godine, primena (opšteg) Zakona o oglašavanju na izborne spotove može dovesti do apsurdnih posledica.

Pored toga, REM i dalje primenjuje selektivno ta apsurdna pravila iz Zakona o oglašavanju. Na primer, nema traga da je ikada ispitivano da li u predizbornom marketingu ima "obmanjujućeg oglašavanja", koje je zabranjeno članom 11 istog tog zakona. Naravno, sve nas ovo podseća da u Srbiji postoji ne samo problem urušenih institucija koje samo u odabranim slučajevima primenjuju zakone, već i problem nepotpunih, neprimerenih i nedoslednih zakonskih rešenja.

Konferencije

CPI 2017: Decenija bez napretka

22. februara 2018.

Srbija već 10 godina nije napredovala u borbi protiv korupcije i dalje se smatra zemljom u kojoj je nivo korupcije visok, a ove godine je za pet mesta pala na listi Indeksa percepcije korupcije na 77.mesto, podaci su koje smo predstavili na konferenciji za novinare povodom objavljivanja najvažnijeg globalnog istraživanja o percepciji korupcije.

Srbija ima 41 poen i izgubila je jedan u odnosu na rangiranje prošle godine, kad je bila na 72. mestu. Sada deli 77. mesto od 180 zemalja sa Kinom, Surinamom i Trinidadom i Tobagom.

Transparentnost ukazuje da Srbija stagnira na listi, bez bitnih promena od 2008. zbog toga što nije donela potrebne zakone niti su postojeći primenjeni, a u pogledu stanja institucija koje se bore sa korupcijom stanje se tokom 2017. pogoršalo. Iako se borba protiv korupcije, vladavina prava i evropske integracije predstavljaju kao prioriteti, tokom 2017. nisu sprovedene čak ni one aktivnosti iz Akcionih planova za pregovaračka poglavlja sa EU.

Programski direktor Transparentnosti Srbije Nemanja Nenadić je predočio da nisu doneti potrebni zakoni u okviru Poglavlja 23, kao što su novi Zakon o Agenciji za borbu protiv korupcije, o javnim nabavkama, o slobodnom pristupu informacijama, o javno - privatnom partnerstvu i drugi. Druga sporna stvar, kako je ukazao, je primena, pošto čak i doneti zakoni, kao što je Zakon o javnim preduzećima se ne primenjuje, što za rezultat ima da su direktori u v.d. statusu mesecima i godinama, i sve ih je više.

S obzirom na obuhvat korupcije u Srbiji trebao bi nam radikalna zaokret da bi se osetio pomak na listi, rekao je on. Nenadić se osvrnuo na aktuelnu kampanju pred izbore u Beogradu i još nekoliko mesta i ukazao da je rok za izmene zakona o finansiranju političkih aktivnosti istekao pre tri godine.

Prema njegovim rečima, jedan od prioriteta na koje je Transparentnost ukazivala je da se uredi finansiranje kampanje i zastupljenost političkih aktera, ali da to nije učinjeno ni sada, niti pred protekle predsedničke i parlamentarne izbore.

Nenadić je dalje naveo da Skupština Srbije nije razmatrala izveštaje nezavisnih organa, a članove Odbora Agencije za borbu protiv korupcije je birala selektivno, Državnoj revizorskoj instituciji je istekao mandat svim članovima, ali je prećutno produžen.

Preduzete su reformske mere koje imaju određeni potencijal protiv korupcije, ali ni one nisu urodile polodom, rekao je Nenadić. On je napomenuo da iz Brisela stalno stižu zahtevi Srbiji za dokaze da se slučajevi korupcije rešavaju, međutim u tome Srbija nema vidljivog napretka.

Prema njegovoj oceni, u tom cilju prave se "smešane policijske akcije" hapšenja da bi se pokazalo da je državni aparat uspešan u borbi protiv korupcije. Ali, u praksi ne da nisu rešene otvorene afere, već i posle iznošenja dokaza, nezavisnih tela ili u medijima, nema ni pokrenutog postupka, a kamoli ishoda. To je najgore, zaključio je Nenadić.

On je kao primere naveo tajnost koncesije za Aerodrom, nabavke vozila za MUP ili nerešen slučaj osvetljenja grada, bez informacija o toj javnoj nabavci i bez ikakve reakcije tužioca.

Predsednik Transparentnost Srbija Vladimir Goati je ocenio da Srbija uprkos naporima za ekonomski napredak, ispunjavanju evropskih standarda, uspostavljanju vladavini prava stagnira zbog toga što je zemlja zakasnele privatizacije u kojoj je još veliki deo privrede u rukama države, a rukovodstva partijski funkcioneri. Prema njegovim rečima, čini se da se država bori protiv partisjskog zapošljavanja, time što su zakonom predviđeni konkursi, ali oni se obesmišljavaju. Potrebno je više desetina godina, da se oslobodimo korupcije, jer u Srbiji postoji ljudski koruptivni mentalitet, zaključio je Goati.

Detaljnije na sajtu TS:

<http://www.transparentnost.org.rs/index.php/sr/istraivanja-o-korupciji/indeks-percepcije-korupcije-cpi>

Antikorupcijsko savetovalište ALAC

Prenosimo dva slučaja iz prakse našeg Antikorupcijskog savetovališta:

Izgradnja

Na adresu Savetovališta stigao je dopis građana u vezi sa namerom gradskih vlasti da sruše staru zgradu preduzeća Ikarusa u Bloku 9a u Novom Beogradu koja, kako navode, ima veoma veliki značaj. Građani pišu da su prikupili gotovo 3000 potpisa tokom ranijih protesta 2015. godine, te da su izneli argumente i primedbe prilikom uvida u Plan detaljne regulacije Bloka 9a. Navodi se da su tom prilikom gradske vlasti obećale da se najstarija zgrada na Novom Beogradu neće rušiti kako bi se na tom mestu sagradili novi stambeni objekti na većoj površini. Novi stambeni objekti, tvrdi se u dopisu, opterećuju postojeće kapacitete kanalizacije i parking mesta i čine ovaj deo grada pretrpanim novim objektima, stanovnicima, većim brojem automobila, sa više betona a manje zelenila. Građani navode da će nastaviti proteste, a našu organizaciju pozivaju da ispita nove odluke i izmene prvobitnih planova koji su ograničavali gradnju na ovom prostoru i čuvali već postojeće objekte.

Vodovod

Organizaciji TS obratili su se građani u vezi sa problemom vodosnabdevanja seoskih domaćinstava koja su većinom izgradila sopstveni sistem cevovoda i godinama ih sami održavali. Dostavili su nam odluku Skupštine grada Čačka kojom se uređuje dalje korišćenje i vodosnabdevanje dela seoskih domaćinstava koja su gotovo 40 godina većinom imala svoj sistem cevovoda i izvorišta. U konkretnom slučaju, u pitanju je sistem koji je građen samofinansiranjem građana četiri sela sedamdesetih godina prošlog veka gde su se udružili građani iz Kukića, Lipnice, Mršinaca i Slatine te kupili deo placa na kojim je bio izvor i odatle je više od 320 domaćinstava izgradilo vodovod svojim radom i novcem. U dopisu se navodi da gradska vlast prilikom izrade ove odluke nije konsultovala građane koji su godinama održavali sistem. Građani smatraju da je na ovaj način uzurpirana jednim delom i privatna imovina građana (cevi i dodatna oprema koja je u to vreme kupljena i u čije održavanje je godinama ulagano) te da je najgori deo ovakve odluke to što je sve dalje dato na upravljanje JKP Moravac Mrčajevci za koje smatraju da je na rubu propasti. To preduzeće danas vrši naplatu korišćenja vode, priključivanje novih korisnika (naknada oko 90 hiljada dinara za novi priključak) a sama cena korišćenja vode je gotovo ista kao u gradu gde se voda povlači iz sistema Ržav a ne kao u pomenutim selima gde voda dolazi iz bušotina sa obale Zapadne Morave. U dopisu se ističe da građanima ne smeta objedinjavanje vodovoda već sama činjenica da su potpuno ignorisani i stavljeni u drugi plan, umesto da budu upitani ili konsultovani prilikom donošenja ovakvih odluka.

Mediji

Udruženja napustila javnu raspravu o izmenama Ustava

N1, 19. februar 2018.

Udruženja napustila javnu raspravu o izmenama Ustava
Više tužilačkih i sudijskih udruženja napustilo je javnu raspravu o nacrtu izmena Ustava o pravosuđu zbog istupa pomoćnika ministra pravde Čedomira Backovića, prenose mediji.

Javnu raspravu napustili su članovi Konventa, Udruženja tužilaca, Društva sudija Srbije, Udruženja tužilačkih i sudijskih pomoćnika i Advokatske komore Vojvodine.

Kako je za N1 rekao Milan Antonijević, direktor Komiteta pravnika za ljudska prava, Čedomir Backović izneo je mnoštvo uvreda i nečega što su sudije okarakterisale kao pretnje.

"Zbog toga smo odlučili da napustimo ovakav skup, jer on ne predstavlja ni pokušaj javne rasprave i u suprotnosti je sa onim što je stajalo u obavezama u akcionom planu za Poglavlje 23. Svi odgovori koje smo čuli na postavljena pitanja pokazali su nepoštovanje i struke i civilnog društva", rekao je.

Rasprava je prekinuta, nakon što je Backović Konvent nazvao "nekom vrstom Centralnog komiteta" i nakon što nisu dobili odgovore o njegovom poslednjem istupu na TV N1 (<https://goo.gl/Upf7Yt>) i drugim stavovima.

"Ovo danas pokazuje nipodaštavanje i pokušaj da se jedoumlje iz Ministarstva pravde nametne struci, da se zakloni iza građana i da se zaista ne uđe ni u kakvu raspravu o predloženim rešenjima", rekao je Milan Antonijević. Ipak, kako je dodao, to više liči na lični obračun pomoćnika ministra pravde sa sudijama i tužiocima, nego na stav nečega što je Ministarstvo pravde.

Kako kažu u Alumni klubu, predstavnici te organizacije, Udruženja sudija prekršajnih sudova i više sudija novosadskih sudova ostali su u sali, pa je rasprava nastavljena.

Udruženja napustila javnu raspravu o izmenama Ustava

Izvor: Tanjug/ Jovan Papić

Autor:

tekst:

Nikola Radišić

f 512

Više tužilačkih i sudijskih udruženja napustilo je javnu raspravu o nacrtu izmena Ustava o pravosuđu zbog istupa pomoćnika ministra pravde Čedomira Backovića.

Javnu raspravu napustili su članovi Konventa, Udruženja tužilaca, Društva sudija Srbije, Udruženja tužilačkih i sudijskih pomoćnika i Advokatske komore Vojvodine.

Advokatska komora Vojvodine je saopštila da se umesto argumentovane pravne rasprave i davanja odgovora na postavljena pitanja, Backović obratio na krajnje neprimeren način sudiji Gordani Vidojković.

Kako je za N1 rekao Milan Antonijević, direktor Komiteta pravnika za ljudska prava, Čedomir Backović izneo je mnoštvo uvreda i nečega što su sudije okarakterisale kao pretnje.

"Zbog toga smo odlučili da napustimo ovakav skup, jer on ne predstavlja ni pokušaj javne rasprave i u suprotnosti je sa onim što je stajalo u obavezama u akcionom planu za Poglavlje 23. Svi odgovori koje smo čuli na postavljena pitanja pokazali su nepoštovanje i struke i civilnog društva", rekao je.